ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου **1932** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **65**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων τῆς Προξενικῆς Διατιμήσεως τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 4952. 1
Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22)28 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος. 2
Περὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐν Σκάλᾳ-Ὡρωποῦ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου εἰς τὰς ἐν Σύρῳ οἰκοδομικὰς καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως. 3
Περὶ ἀνακλήσεως δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως ὄρμου Φαιάκων Κερκύρας. 4
Περὶ τρόπου ὑποβολῆς, καταχωρήσεως καὶ ἐκδικάσεως αἰτήσεων ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων ἢ ἁμαξῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13-1-1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 τῶν ἀφορώντων τὸ Τ.Π.Ι.Α.Δ. κλπ.».... 5
Περὶ προσωρινοῦ ἐλευθέρου ἐναερίου διαδρόμου ὑπεράνω τῆς ἀπαγορευομένης ζώνης Θεσσαλονίκης. 6

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων τῆς Προξενικῆς Διατιμήσεως τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 4952.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 221 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 4952 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 106 καὶ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1932 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὰ κάτωθι ἄρθρα τῆς Προξενικῆς Διατιμήσεως τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 4952 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Μετὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 176 προστίθεται:

Ἡ ἔκθεσις ὁρκοδοσίας δημοσίου ὑπαλλήλου ὑποβάλλεται εἰς τέλος δύο μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 176 προστίθεται ἡ παράγραφος 4.

4. Αἱ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 400.000 μεταλλικὰς δραχμὰς ἐπὶ ἐμπορικῶν ἐγγράφων ὑποβάλλονται εἰς τέλη ἑκατὸν δραχ. μεταλλικῶν κατὰ τὴν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος μεταλλικῆς δραχμῆς μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 182 τροποποιεῖται.

1. Αἱ ἔμμισθοι προξενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου μηνὸς νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν (Ἐπιθεώρησιν Προξενείων καὶ Προξ. Γραφείων Πρεσβειῶν) καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ τοὺς μηνιαίους αὐτῶν λογαριασμοὺς μετὰ τῶν κεκανονισμένων τῆς διαχειρίσεως δικαιολογητικῶν καὶ νὰ ἐμβάσωσιν ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀθηνῶν τὰ ἐκ τῶν μηνιαίων προξενικῶν εἰσπράξεων ἀνῆκον εἰς τὸ Δημόσιον καθαρὸν ὑπόλοιπον δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ γνωστῆς Τραπέζης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν εἰς δολλάρια (Ἡνωμ. Πολιτειῶν) ἢ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου.

Τὰ ἐδάφια 3—4 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

3. Αἱ ἔμμισθοι προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἤτοι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι κατὰ τὰ κεκανονισμένα, πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τοὺς ἐτησίους αὐτῶν λογαριασμούς, μετὰ πίνακος ἐν ᾧ θ' ἀναφέρωνται τὰ χρονικὰ διαστήματα τῶν κατὰ τὴν οἰκονομικὴν χρῆσιν διατελεσάντων ὑπολόγων καὶ μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν, βιβλίου ἐλέγχου, βιβλίου διπλοτύπων γραμματίων εἰσπράξεως, γραμματίων παραλαβῆς τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν στελέχους βιβλίου ἀποδείξεων παραλαβῆς ἐνσήμου Προξενικῆς Ὑπηρεσίας, κατάλογον τῶν ἀποσταλέντων ὑπ' αὐτῶν ἐπιταγῶν ἐν ᾧ θὰ γίνηται μνεία τοῦ ὀνόματος τῆς ἐκδωσάσης Τραπέζης καὶ ἐπὶ ποίας Τραπέζης ἐξεδόθη, τοῦ ποσοῦ, τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐπιταγῆς, τοῦ ἀριθμ. ἐγγράφου καὶ τῆς ἡμερομηνίας δι' οὗ ἐστάλη αὕτη. Ἐπίσης κατάλογον τῶν διαβιβασθεισῶν καταστάσεων πρὸς ἔκδοσιν ἐνταλμάτων συμψηφιστικῶν ἐν ᾧ θ' ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου δι' οὗ ἐστάλησαν τὸ ποσὸν καὶ ἡ αἰτία δι' ἣν ἐγένετο ἡ πληρωμή. Αἱ Προξενικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλωσι τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καθὼς καὶ τὰς ἐπιταγὰς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον διὰ συστημένης ἐπιστολῆς.

4. Ὁ Διευθυντὴς Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου καὶ Ἀπριλίου ν' ἀποστέλλῃ διὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὰς Προξενικὰς ἀρχὰς τὰ οἰκεῖα γραμμάτια παραλαβῆς τῶν μέχρι τέλους τῆς παρελθούσης τριμηνίας ἀποσταλεισῶν αὐτῷ εἰσπράξεων εἰς δὲ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν (Ἐπιθεώρησιν Προξενικῶν Ἀρχῶν) πίνακα ἐμφαίνοντα κατ' ἔμμισθον Προξενικὴν Ἀρχὴν καὶ ὑπόλογον τὰ ἐμβασθέντα πρὸς αὐτὸν Προξενικῶν εἰσπράξεων ποσά, ὡς καὶ πίνακα τῶν καθυστερούντων ταῦτα ὑπολόγων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 185 προστίθεται τὸ ἐδάφ. 5.

5. Τὰ τέλη συμβολαιογραφικῆς πράξεως γενομένης ἐνώπιον Προξενικῆς Ἀρχῆς δι' ἀγοραπωλησίαν ἢ ναυπήγησιν πλοίου κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 176, μὴ δυνάμενα ὅμως νὰ ὑπερβῶσι τὰς χιλίας μεταλλικὰς δραχμάς.

Ἡ ἰδία κλίμαξ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τέλη μὴ δυνάμενα καὶ ταῦτα νὰ ὑπερβῶσι τὰς χιλίας μεταλλικὰς δραχμάς, ἐπὶ συμ-

βάσεων γενομένων ἐνώπιον Προξενικῆς Ἀρχῆς ἀφορωσῶν πώλησιν ποσοστῶν ἰδιοκτησίας ἐπὶ πλοίου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 187 προστίθεται εἰς τὸ τέλος παραγρ. 2 ἐδάφιον 5.

Διὰ τὴν θεώρησιν ταξειδίου εἰς Ἑλλάδα διαβατηρίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Διοικητικῶν Ἀρχῶν ἰσχύοντος διὰ ταξίδια ἐντὸς ἔτους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἄνευ μνείας «μετ' ἐπιστροφῆς» δραχμαὶ μεταλλικαὶ ἕξ, ἐφ' ὅσον τὸ διαβατήριον προσάγεται ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του. Τὸ τέλος ἐλαττοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἂν ὁ κάτοχος τοῦ διαβατηρίου εἶναι ἐργάτης. Τὸ αὐτὸ τέλος τῶν 3 μεταλλικῶν δραχμῶν καταβάλλει καὶ ὁ ὑπάλληλος ἢ σπουδαστὴς ἐφόσον κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν δὲν εἶναι ἐπαρκῶς εὔπορος. Τέλος μεταλλικῶν δραχμῶν 6 καταβάλλεται διὰ θεώρησιν διὰ ταξίδιον δι' Ἑλλάδα διαβατηρίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀρχῶν ἰσχύοντος διὰ πολλὰ ταξίδια ἐντὸς δύο ἐτῶν ἄνευ μνείας ἐν αὐτῷ «μετ 'ἐπιστροφῆς» ἐὰν τὸ διαβατήριον τοῦτο προσαχθῇ ἐνώπιον Προξενικῆς Ἀρχῆς ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 188 προστίθεται.

Διαβατήρια ἀλλοδαπῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Ἑλλάδα εἴτε μεμονωμένως εἴτε καθ, ὁμάδας πλέον τῶν 25 ἀτόμων προσαγόμενα πρὸς θεώρησιν ἐνώπιον τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἀπὸ 1 Ἰουνίου μέχρι 10 Σεπτεμβρίου ἑκάστου τρέχοντος ἔτους ὑποβάλλονται ἀνεξαρτήτως ἀμοιβαιότητος εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἐδαφίων προβλεπομένων δι' ἑκάστην περίπτωσιν τελῶν θεωρήσεως, ἐὰν δηλοῦται ὑπὸ τῶν κατόχων των ὅτι ἡ ἐξ Ἑλλάδος ἀναχώρησίς των θὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους.

Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ τέλους δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν θεωρήσεων τράνζιτ. Ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα δύναται νὰ γίνῃ θεώρησις διαβατηρίων ἢ καταλόγων ἀντὶ μιᾶς μεταλλικῆς δραχμῆς δι' ἕκαστον ἄτομον ὁμάδος, σπουδαστῶν συνοδευομένων ἢ μὴ ὑπὸ διδασκάλων ἢ τῶν γονέων των ἀποτελούντων ὅμως ὁμάδα ἐν συνόλῳ τοὐλάχιστον 25 ἀτόμων.

Αἱ Προξενικαὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσαι τοιαύτας θεωρήσεις δὲν ν' ἀναφέρωσι κατὰ τὴν θεώρησιν, περιηγητικὴ περίοδος μὲ δικαίωμα παραμονῆς ἐν Ἑλλάδι δύο μηνῶν μεταξὺ 15 Ἰουνίου καὶ 30 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους. Εἰς ὅν τινα ἤθελεν ἐπιτραπῇ ἡ μετὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου διαμονή του ἐν Ἑλλάδι αὗτος θὰ καταβάλῃ τῇ ἁρμοδίᾳ ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίᾳ ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν ὁλόκληρον ἐκ νέου, τέλος θεωρήσεως διαβατηρίου κατὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας αὐτῷ παρατάσεως τῆς διαμονῆς του.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 198 προστίθεται.

Αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ χορηγοῦσαι θεώρησιν τράνζιτ, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὴ συμφωνία συμφώνως τῇ περιπτώσει γ' τοῦ ἐδαφ. 1, δέον νὰ σημειῶσι ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου τράνζιτ δικαίωμα παραμονῆς μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν. Ἂν ὁ ἔχων θεώρησιν τράνζιτ παραμείνῃ ἐν Ἑλλάδι τῇ ἀδείᾳ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς πλέον τῶν τεσσάρων ἡμερῶν καταβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ ὁλόκληρον τέλος θεωρήσεως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 188 προστίθεται.

9. Δὲν ἀπαιτεῖται θεώρησις διὰ τὴν ἐπίσκεψιν Ἑλληνικῶν πόλεων ὑπὸ ἐπιβατῶν πλοίου προσεγγίζοντος καὶ παραμένοντος εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας βραδύτερον τῶν 24 ὡρῶν, ἐφόσον οἱ ἐπιβάται οὗτοι θ' ἀναχωρήσωσι διὰ τοῦ ἰδίου πλοίου.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρ. 180 προστίθεται.

Ζ' Τὰ διαβατήρια ἢ ἄλλα ἔγγραφα ἐπέχοντα θέσιν διαβατηρίων τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῶν ἐκτελούντων συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀεροπλάνων, ὅταν οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὰ πρόκειται νὰ ἐκτελέσωσιν ὑπηρεσίαν εἰς αὐτά.

Εἰς τὸ ἄρθρον 195 προστίθεται τὸ ἐδαφ. 4.

4. Τὰ τέλη ἐκθέσεως ἀπογραφῆς ἐλαττοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ ἂν ἡ κατὰ τὸ πέρας τῆς ἀπογραφῆς ἐκτιμηθεῖσα ἀξία τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν κληρονομίαν ἀντικειμένων, (ἐπίπλων, χρημάτων, ἱματισμοῦ κλπ.) δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς χιλίας πεντακοσίας μεταλλικὰς δραχμάς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 192 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὴν θεώρησιν ἢ ἔκδοσιν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν προσορμιζομένων εἰς λιμένας τῆς ἀλλοδαπῆς Ἑλληνικῶν ἐν γένει πλοίων, πρὸς ἐνέργειαν ἐν αὐτοῖς ἐμπορικῶν πράξεων ἢ παραμονὴν πλέον τῶν 24 ὡρῶν, καταβάλλεται εἰς τὰς Προξενικὰς ἀρχὰς τέλος α) δραχμῶν δύο ἐν ὅλῳ ἐὰν ἡ καθαρὰ χωρητικότης αὐτῶν εἶναι κατωτέρα τῶν ἑκατὸν τόννων β) ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατοστοῦ τῆς δραχμῆς καθ' ἕκαστον τόνον τῆς καθαρᾶς αὐτῶν χωρητικότητος, ἐὰν αὕτη εἶναι ἑκατὸν τόννων καὶ ἄνω.

2. Τὸ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 192 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ τέλη ταῦτα ἰσχύουσι διὰ πάσας τὰς εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας προσορμίσεις τὰς γενομένας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς λιμένας αὐτῆς προσορμίσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προσορμίσεων εἰς λιμένας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτὴν ἀποικιῶν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 219 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Τὰ τέλη ἐνασχολήσεως τῶν ἐμμίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν ἐκτὸς τοῦ Προξενικοῦ Γραφείου ἀλλ' ἐντὸς τῆς ἕδρας των, εἰσπράττονται δι' ἐπιθέσεως τοῦ ἀναλόγου ἐνσήμου ἐπὶ τῆς πράξεως δι' ἣν ἐγένετο ἡ ἐνασχόλησις.

Τὰ ὑπὲρ τῶν Προξενικῶν Ὑπαλλήλων κατὰ τὸ ἄρθρον 218 τέλη καθὼς καὶ τὰ ἔξοδα πορείας εἰσπράττονται δι' ἀποδείξεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐν ᾗ ἀναφέρεται ὁ τόπος, ὁ χρόνος τῆς ἐνασχολήσεως καθὼς καὶ τὸ χρησιμοποιηθὲν μέσον συγκοινωνίας πρὸς μετάβασιν. Ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως συνάπτεται εἰς τὸν σχετικὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως. Τὰ μὴ εἰσπραττώμενα δι' ἐνσήμου τέλη δὲν προσαυξάνονται διὰ προσθέτου ποσοστοῦ λόγῳ ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Ἄρθρον τελευταῖον.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ὡς ἄνω γενομένων τροποποιήσεων τῶν ἄρθρων τῆς Προξενικῆς Διατιμήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Οἰκονομικῆς χρήσεως (1 Ἀπριλίου 1932).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν **Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ)ργὸς **Φ. ΖΑΪΜΗΣ**

(2)

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 22)28 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1298 ἐ. ἔ. πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Χαλκίδος καὶ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22)28 Νοεμβρίου 1923.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἐπεκτείνομεν τὴν ἰσχὺν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22)28 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργὸς
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(3)

Περὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐν Σκάλᾳ Ὡρωποῦ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου εἰς τὰς ἐν Σύρῳ οἰκοδομικὰς καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις 1) τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ τῶν πρὸς περιστολὴν τῆς ἀλητείας καὶ ἐπαιτείας λειτουργούντων ἀσύλων, 2) τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν κειμένων νόμων περὶ φυλακῶν», 3) τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3664 «περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1926 Ν.Δ. περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων κλπ.» καὶ 4) τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 5098 «περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων» καὶ τὴν ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1932 γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Φυλακῶν, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ὁρίζομεν ὅπως τὸ ἐν Σκάλᾳ Ὡρωποῦ λειτουργοῦν Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον ἀρρένων ἐγκατασταθῇ ὡς ἔχει εἰς τὰς ἐν Σύρῳ οἰκοδομικὰς καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς περιθάλψεως ἅτινα παρεχωρήθησαν εἰς τὸ Δημόσιον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἱδρυομένου ἐκεῖ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργὸς
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(4)

Περὶ ἀνακλήσεως δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως ὅρμου Φαιάκων Κερκύρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀνάγκην τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἵδρυσιν Κρατικοῦ Ἀερολιμένος ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ Κράτος ἀνήκοντος ὅρμου τῶν Φαιάκων (Γουβίων) τῆς Κερκύρας, τμήματος τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, ὡς καὶ τοὺς λόγους τῆς χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος διευκολύνσεως, τῆς ἐν γένει Ἀεροπλοΐας, ὡς καὶ τῆς Ναυσιπλοΐας.

Προτάσει τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀνακαλεῖται ἡ οἱαδήποτε αἰτία καὶ οἱῳδήποτε νομικῷ τύπῳ ὑπὸ τοῦ Κράτους παραχώρησις διοικητικοῦ δικαίου τῆς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίας περιουσίας, ἤτοι τοῦ ὅρμου τῶν Φαιάκων ἢ Γουβίων τῆς Κερκύρας (τμήματος ἀνοικτῆς θαλάσσης) εἰς τὸν Π. Ροδόσταμον, τοὺς τυχὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν κατὰ γενικὴν ἢ εἰδικὴν διαδοχὴν ἀσκήσαντας τὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ἐὰν ἡ ἄσκησις τοῦ ἀνωτέρω ἀνακαλουμένου δικαιώματος ἐνηργεῖτο οὐχὶ κατὰ κρατικὴν παραχώρησιν τῆς τότε Πολιτείας, ἀλλὰ αὐθαιρέτως, διατάσσεται ἡ ἀπαγόρευσις πάσης ἐν τῷ αὐτῷ ὅρμῳ ἐκμεταλλεύσεως.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτ λεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ)ργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας
Α. ΖΑΝΝΑΣ

(5)

Περὶ τρόπου ὑποβολῆς, καταχωρίσεως καὶ ἐκδικάσεως αἰτήσεων ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων ἢ ἁμαξῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13-1-1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 τῶν ἀφορώντων τὸ Τ.Π.Ι.Α.Λ. κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13—1—1932 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 τῶν ἀφορώντων τὸ Τ.Π.Ι.Α.Λ. κλπ. προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἅπασαι αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17—2—1927 Διατάγματος «περὶ τρόπου ὑποβολῆς καταχωρήσεως καὶ ἐκδ.κάσεως αἰτήσεων ἀποζημιώσεως κλπ.» ἔχουσιν ἀνάλογον ἰσχύν, προκειμένου περὶ ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων ἐχόντων δικαίωμα ἀποζημιώσεως, δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω καὶ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1932 Νομ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὑποβαλλόντες κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ὡς ἄνω καὶ ἀπὸ 13—1—1932 Νομ. Διατάγματος, αἰτήσεις, ἰδιοκτῆται ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι πρὸς τὸ Τ.Π.Ι. Α. Λ. συμπληρωματικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν.

1) Βεβαιώσεως τῆς οἰκείας Οἰκον. Ἐφορίας, ὅτι τὸ αὐτοκίνητόν των ἦτο διὰ τὴν χρῆσιν 1931—1932 δημοσίας χρήσεως, ἀπηλλαγμένον τῆς ἐπὶ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων φορολογίας τῶν νόμων 2332 καὶ 3019.

2) Πιστοποιητικοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐκδιδομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ κώδικος περὶ εἰσφορῶν (ταξινόμησιν), ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται, ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι ἰδιοκτήτης τοῦ περὶ οὗ πρόκειται αὐτοκινήτου καὶ

3) Συμβολαίων ἢ ἄλλων ἐπαρκῶν καὶ ἀναμφισβητήτων δικαιολογητικῶν, ἐξ ὧν νὰ ἐμφαίνηται ἡ ἰδιοκτησία τοῦ αὐτοκινήτου.

Αἱ αἰτήσεις αὗται δέον νὰ ἀναγράφωσι πλὴν τοῦ ὀνοματεπωνύμου καὶ τὴν κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἰδιοκτήτου (πόλιν ὁδὸν καὶ ἀριθμόν).

Ἄρθρον 3.

Ἰδιοκτῆται ἱππηλάτων ἁμαξῶν ὑποβαλόντες αἰτήσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ὡς ἄνω καὶ ἀπὸ 13—1—1932 Νομ. Διατάγματος, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὸ Τ.Π.Ι.Α.Λ. συμπληρωματικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν.

1) Βεβαιώσεως τῆς οἰκείας Ἀστυν. Ἀρχῆς Πειραιῶς, ὅτι ἐξετέλουν συνεχῶς ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1925 μέχρι τέλους τοῦ

ἔτους 1930, λεωφορειακὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Π. Κοκκινιᾶς, μὴ διακοπεῖσαν πέραν τοῦ ἐξαμήνου.

2) Ἀποδεικτικῶν κτήσεως τῆς ἁμάξης.

Ἄρθρον 4.

Ἰδιοκτῆται λεωφορείων αὐτοκινήτων δικαιούμενοι ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω καὶ ἀπὸ 13—1—1932 Νομοθ. Διατάγματος δέον νὰ ὑποβάλλωσι τὰς πρὸς τὸ Τ.Π.Ι.Α.Λ. περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεις των μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν.

1) Βεβαιώσεως τῆς οἰκείας Ἀστυν. Ἀρχῆς ὅτι ἐξετέλουν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1925 μέχρι τοῦ ἔτους 1928 συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἀθηνῶν—Π. Φαλήρου—Γλυφάδας-Βούλας— Βουλιαγμένης.

2) Ἀποδεικτικῶν κτήσεως τῶν λεωφορείων.

Ἄρθρον 5

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω καὶ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1932 Νομ. Διατάγματος ἐπιτροπὴ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐντὸς προθεσμίας ὑπ' αὐτοῦ τασσομένης ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ὧν οἱ ἰδιοκτῆται ὑπέβαλον ἐμπροθέσμως τὰς περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεις των καὶ καθορίσῃ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ Ν. Δ. τὴν σειρὰν ἀπομακρύνσεως τῶν αὐτοκινήτων τούτων.

Ἰδιαιτέρως θέλει καταρτίσει πίνακα τῶν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας ἀκαταλλήλων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθορισμοῦ τούτου τὸ Δ. Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν δι' ἀποζημιώσεως ἀπομάκρυνσιν τῶν αὐτοκινήτων τούτων.

Πᾶς ἰδιοκτήτης ἀποζημιωσίμου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ὀφείλει νὰ προσκομίσῃ τοῦτο ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς εἰς ἡμέραν, ὥραν, καὶ τόπον ὑπ' αὐτῆς προσδιοριζόμενα.

Δι' ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια κυκλοφορίας παντὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν προσεκόμισε πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἀποδίδεται δὲ αὖτη εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος γενησομένης ἐπιθεωρήσεως πορίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ ἀπὸ 17—12 1927 Διατάγματος «περὶ τρόπου ὑποβολῆς καταχωρήσεων κλπ.» ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 17—12—1927 Διατάγματος «περὶ τρόπου ὑποβολῆς, καταχωρήσεως κλπ.» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰς ἱππηλάτους ἁμάξας περὶ ὧν προβλέπεται ἀποζημιώσεις δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13—1—1932 Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ ἀπὸ 22—12—1927 Διατάγματος «περὶ βεβαιώσεως εἰσπράξεως καὶ περιελεύσεως εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν ἐν τῷ Ν. Δ. τῆς 13ης Νοεμβρίου 1927 «περὶ συστάσεως Τ.Π. Ι.Α.Λ. κλπ.» ἀναφερομένων πόρων «ἀναφερομένη φράσις» Ν. Διάταγμα 13 Νοεμβρίου 1927» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Ν. Διάταγμα 13 Ἰανουαρίου 1932».

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22—12—1927 Διατάγματος «περὶ βεβαιώσεως εἰσπράξεως καὶ περιελεύσεως εἰς τὸ Ταμεῖον κλπ.» καὶ τοῦ ἀπὸ 27—12—1927 Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Λ. κλπ.» τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπὸ 13—1—1932 Ν. Διατάγματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐτροποποιήθησαν.

Ἄρθρον 10.

Διὰ μιᾶς ἢ πλειόνων ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου δύναται νὰ κανονίζηται ἑκάστοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13—1—1932 καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια μὲ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἀποζημιώσεως, τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκδικάσεως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς

Χ. ΛΑΔΑΣ

(6)

Περὶ προσωρινοῦ ἐλευθέρου ἐναερίου διαδρόμου ὑπεράνω τῆς ἀπηγορευμένης ζώνης Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1ον) τὸ ἀπὸ 24ης Νοεμβρίου 1930 Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἀπηγορευμένων ζωνῶν Ἀεροπορίας» τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 384 τῆς 4ης—12—30 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Τεῦχος Α'.) καὶ 2ον) τὸ ὑπ' ἀριθ. 84240 τῆς 15ης Μαΐου 1931 ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Καθορίζομεν προσωρινὸν ἐλεύθερον ἐναέριον διάδρομον ὑπεράνω τῆς ἀπηγορευμένης ζώνης Θεσσαλονίκης, ὅστις θ' ἀκολουθῇ τὴν κάτωθι γραμμὴν μετὰ ἑκατέρωθεν ζώνης πλάτους 2 χιλιομέτρων.

Ἀεροδρόμιον Μίκρας—χωρίον Χορτιάτης—Κλείσαλι (Προφήτης) μεταξὺ τῶν λιμνῶν Λαγκαδᾶ καὶ Βόλβης—Σωχὸν—πρὸς ἀνάρουν Στρυμῶνος.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἀεροπλάνα νὰ ἵπτανται ὑπεράνω τοῦ διαδρόμου τούτου, εἰς ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἄνω τῶν 500 μέτρων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργὸς

Α. ΖΑΝΝΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.